

Bernadetta brjóstkalda

Lag: Tom Lehrer (Irish ballad)

Ljóð: Höskuldur Práinsson

Um stúlku syng ég nú lítið ljóð,
syng rikkití, tikkítí tap.
Um stúlku syng ég nú lítið ljóð
sem lastanna fetaði beina slóð
og þetta var aldeilis ferlegt fljóð
því fjölskyldu sína hún drap,
hún drap,
því fjölskyldu sína hún drap.

Hún byrlaði mömmunni banadrykk,
syng rikkití, tikkítí tá.
Hún byrlaði mömmunni banadrykk
og brosandi fékk af því rosakikk.
Sú gamla saup hann og sagði: „Hikk.“
Og svo varð hún græn og blá,
og blá,
og svo varð hún græn og blá.

Einn dag þegar hún var dálđið spræk,
syng rikkití, tikkítí tið.
Einn dag þegar hún var dálđið spræk
þá drekkti hún pabba sínum í læk
því karlinn hafði einhværn helvítis kæk
sem hún kunni alls ekki við,
ei við,
sem hún kunni alls ekki við.

Einn dag þegar hún var að svíða svið,
syng rikkití, tikkítí tafl.
Einn dag þegar hún var að svíða svið
og systir hennar rétt kom þar við
þá ljó hún af henni höfuðið
og henti því svo út á skafl,
á skafl,
og henti því svo út á skafl.

Og litla bróður hún beit og sló,
syng rikktí, tikkítí tennt.
Og litla bróður hún beit og sló
og barði og lamdi uns greyið dó
því hann hafði fengið af höggum nóg
og hálsinn var kominn í tvennt,
í tvennt,
og hálsinn var kominn í tvennt.

Er amma gamla var orðin grett,
synt rikkití, tikkítí tat.
Er amma gamla var orðin grett
og ekki sérlega mittisnett
þá gerð hún úr henni gómsætan rétt
og gestum svo bauð í mat,
í mat,
og gestum svo bauð í mat.

Og þegar löggan svo leit þar inn,
syng rikkití, tikkítí tind.
Og þegar löggan svo leit þar inn
hún lá uppi í rúmi með bangsann sinn
og viðurkenndi strax verknaðinn
því hún vissi að lygi er synd,
er synd,
hún vissi að lygi er synd.

Nú verður þett ekki lengra ljóð,
syng rikkití, tikkítí tekk.
Nú verður þett ekki lengra ljóð.
Mér líkaði vel hvað þið sátuð hljóð.
Ef ykkur fannst sagan ekki góð
þá afleitan hafið þið smekk,
já, smekk,
bara alls engan listrænan smekk.